

med Kravet blot for Købstædernes Vedkommende, men Grunden til, at vi til Slut holde saa stærkt derpaa, er den, at det er vor Overbevisning, at lykkes det først at faa Sagen gennemført for Købstædernes Vedkommende, skal Kravet for Landhaandværkernes Vedkommende nok blive saa stærkt, at Lovgivningsmagten skal faa Lov til i en nær Fremtid ved et lille Tillæg at komme ind paa at gennemføre Sagen ogsaa for Haandværkerne paa Landet. Saa vil man faa et Vidnesbyrd om, at det ikke vil skade nogen som helst, men kun gavne, og det er vor Overbevisning, at Landhaandværkerne, blandt hvilke vi have Standsfæller, som høre til de dygtigste i deres Fag, absolut ikke, som den ærede Ordfører sagde, ville blive stillede i de meniges 2den Klasse, men at de nok skulle finde Vej og Midler til at komme med ogsaa paa det Omraade. De have nogle Vanskeligheder for Øjeblikket, og det kunde maaske tale noget for de Herrers Argumentation for, at Fagprøverne ikke maatte udvides til Landet, idet Haandværkerne ikke kunne komme til at aflægge Svendeprove, fordi der endnu ikke er tekniske Skoler paa alle Handelspladser rundt omkring, hvor der bor en større Samling af Haandværkere, ligesom der heller ikke findes saadanne Korporationer som Synsmænd etc. som i Købstæderne. Vi se Gang efter Gang, hvorledes de henvende sig til Lovgivningsmagten, Regeringen og de ledende Mænd inden for Haandværkerstanden for at komme ind i Organisationerne og komme til at aflægge Svendeprove, saa Trangen er til Stede der. Den ærede Ordfører har jo Ret i, at Antallet af selvstændige Haandværkere paa Landet er ikke saa lidt større end i Købstæderne, men deraf følger ikke, at der ikke er langt flere faglærte Haandværkere i Købstæderne end paa Landet. Det er min Overbevisning, at var Kravet om Fagprøver gennemført for Købstædhaandværkernes Vedkommende, vilde det ikke vare længe, inden det ogsaa blev gennemført for Landhaandværkerne. Den Vanskelighed, som blev paapeget af den ærede Ordfører, at de skulle være udelukkede fra at drive Næring i Købstæderne, kan der jo slet ikke være Tale om, thi ifølge de samme Paragraffer har jo Ministeriet Dispensationsret i de enkelte Tilfælde, hvor under særlige Omstændigheder den vedkommende paa anden Maade har godtgjort at være i Besiddelse af de fornødne tekniske Færdigheder, saa at en Haandværker, der har drevet sin Virksomhed paa Landet i stor Udstrækning og er

en anerkendt dygtig Haandværker, let vil kunne faa Dispensation i det anførte Tilfælde. Men det er i alt Fald et af de Argumenter, som naturligvis ville blive fremførte imod os, og som vi maa regne med, og selvfølgelig kan det — det indrømmer jeg — vække nogen Misfornøjelse ude paa Landet, men have vi den Glæde at faa Fagprøverne vedtagne for Købstædernes Vedkommende, vil Misfornøjelsen dog ikke blive saa stor som, hvis de blive forkastede, thi der vil i første Fald kun blive Misfornøjelse paa Landet, men forkastes Fagprøverne, vil der ogsaa for Købstædernes Vedkommende blive Misfornøjelse blandt Udøverne af Handel og Haandværk og blandt dem, som Gang efter Gang, Aar efter Aar have ment gennem Fagprøverne at kunne bidrage i alt Fald noget til at højne Haandværket og Industrien, fremme Dytigheden og Sammenholdet o. s. v. — kort sagt, alle disse Argumenter, som de andre Herrer ikke anerkende. — Jeg skal derfor tillade mig paa det varmeste at anbefale det høje Ting, naar det mener ikke at kunne gaa med til Fagprøverne i deres fulde Udstrækning, saa dog at gaa med dertil for Købstædernes Vedkommende og altsaa slutte sig til de Paragraffer, der for Haandværket ere de ny Paragraffer fra § 23 og videre, og det er min Overbevisning, at bliver det gennemført, vil der ikke blive nogen Misfornøjelse blandt Udøverne i Købstæderne, men de ville med megen Tak hilse dette Forslags Gennemførelse under denne Form.

Tolderlund: Ligesom det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) har anbefalet Vedtagelsen af de Ændringsforslag, der vedrøre Fagprøverne for Haandværk og Industri, saaledes vil jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslagene Nr. 17 og 18, der angaa Handelen. Jeg beklager, at man er kommen dertil at maatte indskrænke Fagprøverne til kun at gælde for Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne, men det er en nødvendig Følge af den Afstemning, som fandt Sted ved anden Behandling. Imidlertid mener jeg, at man bør anbefale Vedtagelsen af disse Prøver for Handelsstanden for Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladsernes Vedkommende, fordi det bidrager til at højne Standen, det bidrager til, at den unge Handelsmand arbejder paa at tilegne sig Kundskaber, som ville være nødvendige for ham, og som nu ikke ere en Betingelse for at faa en Adkomst. Den unge Handelsmand maa dog i Fremtiden i alt Fald